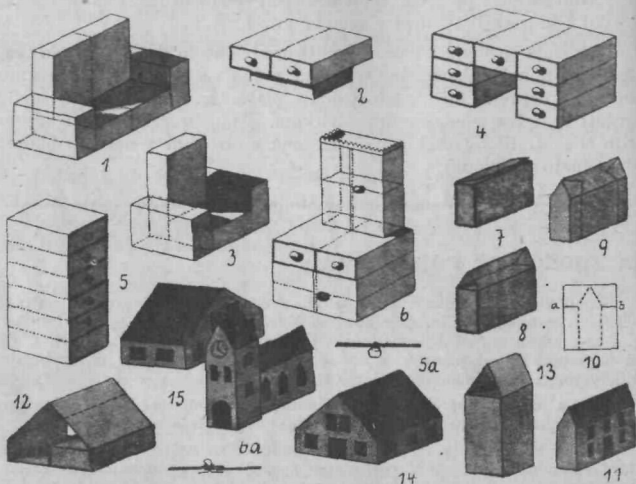

Umotvori iz škatlic za vžigalice.

Prazne škatlice od vžigalice otroci vedno radi zbirajo; vsako prazno škatlico je treba spraviti, marsikatero reč lahko shranimo v njej, da se nam ne pogubi. Napravimo pa lahko prav fletne igrčke iz teh navidez malovrednih reči. Če jih imamo že precej v zalogi, se lotimo kar pohištva za punčino sobico.

Na naši sliki vidimo celo vrsto takega pohištva. Divan (štef. 1) je napravljen iz šestih praznih škatlic z ovojkici. Dve tvorita sedež, dve naslonjalo in dve stranski naslonjali. Sedež in hrbtno naslonjalo lahko še podložimo z nekoliko vate in prevlečemo končno, ko smo vse škatlice zlepih drugo k drugi, pohištvo z barvastim papirjem. Miza (štef. 2) sestoji iz dveh ovojkicov

s predalima za namizno ploščo in iz ene škatlice, ki tvori podstavek ali noge mize. Predalčke namizne plošče opremimo še z majhnim gumbom za miznico, namizno ploščo pa prevlečemo s kolikor mogoče gladkim papirjem. Naslonjač (štef. 3) je napravljen ravno tako kakor divan, le sedež in hrbtno naslonjalo sta sestavljena iz samo po ene škatlice. Pisalno mizo (štef. 4) in omaro s predali (štef. 5) je prav lahko napraviti, saj nam slika prav nazorno pokaže njiju sestavo in izdelavo. Kuhinjska omara (štef. 6) sestoji iz sedem škatlic. Spodnje štiri predalčke odstranimo in jih nadomestimo spredaj z vrati iz kartona, zadnjo stran pa kar enostavno prelepimo. Za ključavnico oziroma za kljuko ali ročaj za odpiranje vrat služi košček žice (6a), ki ga potisnemo skozi karton, predali pa imajo za potezanje gumba (a). Nastavek na kuhinjski omari sestoji iz ene pokončno stoječe škatle, katere ovojkic je na eni strani prerezan po sredi, kar tvori obenem tudi vratca z ročajem (glej 6a), kakor ga ima spodnji del. Vse skupaj zopet prevlečemo s papirjem, najlepše s takim, ki že ima natisnjene vzorce lesnih zrastih.

To pohištvo naj vam bo samo v vzgled, kako se takšne igračke izdelujejo; saj vemo, da boste poskusili napraviti še druge drobnarije, ki jih rabi punčka v svoji sobici.

Poleg tega pa lahko napravimo iz raznih škatlic tudi prav lične hišice; postavimo si lahko prav vso vas s hišicami, skednji, hlevi in cerkvijo. Na naši sliki je upodobljenih nekaj takih stanovališč za naselbino (števil 7—15). Napravimo jih na tale način:

Eno drgalno stran ovojkica škatlice odparamo na treh mestih z nožem (na tisti strani, kjer je tenka lesena ploščica dvojna!), in odpremo ovojkice. Ravno isto napravimo s spodnjim delom, da dobimo streho (glej števil 7 in 8). Škatlica sama pa ostane v ovojčku, da je hišica po izdelavi tudi dovolj trdna. Nato prevlečemo stranske zidove s papirjem (glej števil 9 in 10). Papir urežemo tako, da sega od slemena do tal. Pri a in b (števil 10) ga pa zarezemo. Ko smo prevlekli obe stranici hišice, napravimo isto na sprednji in zadnji strani. Na hišico nalepimo še okna, vrata in druge okraske iz barvastega papirja in prevlečemo končno tudi streho. Najboljše lepilo za ta dela je knjigoveški klej, ki je nastavljen iz bele moke.

Hiša (števil 14) je narejena iz dveh škatlic za vžigalice. Najprej odločimo od obeh ovojkic zopet stranski drgalni ploskvi, zavijamo pa sedaj oba pokrovčka navzgor, tako da dasta skupaj streho (števil 12). Hišo prevlečemo ravno tako kakor pri števil 11 s papirjem. Cerkev (števil 15) je narejena prav tako ko hiša, le zvonik (števil 13) je nastavljen iz praznega kartonastega ovoja za zobno pasto, zdravila ali film in prevlečen s papirjem.

Sv. Sava in stavec, ki je iskal pravice.

(Srbska narodna pripovedka. — Priredil P. V. B.)

Živel je nekdanj pobožen človek, ki se je bil že postaral, toda nikoli še ni bil videl pravice. Vse, kar je vedel, videl in slišal, da se na svetu dogaja, se mu je zdelo krivično, pa si je zaželel in prosil Boga noč in dan, naj dopusti, da bi vsaj enkrat v svojem življenju videl pravico.

Bog mu je željo izpolnil.

Enkrat je ta starček nekam šel, pa se je zamislil. Nenadoma zapazi pred seboj redovnika. To je bil sv. Sava. Ta mu reče:

— Starček, kaj bi si najbolj želel, da bi videl na svetu?

Starček mu odgovori:

— Najbolj si želim, da vidim pravico vsaj enkrat v svojem življenju. Vedno sem Boga to prosil, toda do sedaj mi še ni izpolnil te želje.

— To ni težko, reče sv. Sava. Splezaj na to drevo, pa boš videl pravico.

Stavec s težavo spleza na drevo in vidi pred seboj veliko polje, preko katerega teče bistra reka. Ob reki raste grmovje in drevje. Preko polja prijezdi junak, ki je razkošno oblečen. Stavec še nikoli v svojem življenju ni videl tako sijajno oblečenega jezdeca.